

[Rager.]

det var så slemt. Ja, jeg har i dag haft ikke få opringninger fra folk, der ved, at jeg fordriver noget af min tid herinde, og ved, at en anden del af min tid går netop med at have at gøre med nogle af de varer, her er tale om, og da jeg desuden har det sørgelige hverv også at være formand for vor brancheforening, har det ikke været en morsom telefondag. De har allesammen spurgt mig, om de nu skal til at lave nye tabeller med 17,64 og begynde med det i morgen. Ministeren siger: ja, men vi har haft det samme på andre områder. Ja, jeg gjorde skam også vrøvl over det for 9 år siden, dengang det ærede medlem hr. V. Buhl var finansminister, men med meget lidt held. Man har nemlig — det beder jeg den højtærede minister lægge mærke til — fra de medlemmers side, der har en lille smule sagskundskab på visse områder, aldrig held med sig. Det interesserer normalt ikke medlemmerne, kun de store linier og alt det. Ministeren siger: men det er jo gået. Ja, men når jeg nu gør opmærksom på, at det har kostet meget og har været svært, mon ministeren så alligevel ikke igen skulle tænke over, om det ikke er lettere at lægge 15 pct. på end 17,64, og om det ikke giver billigere administration.

Jeg beklager, at jeg har bredt mig så stærkt og taget den kostbare tid. (Afbrudelser: Hør!). Ja, der er flere, der siger hør, bl. a. naturligvis en forhenværende minister, men jeg tror, vi en gang imellem gør vel i her i folketinget også at beskæftige os en lille smule med den praktiske udførelse af de forskellige ting, som vi er nødt til at pålægge befolkningen at beskæftige sig med.

H. C. Hansen: Jeg har bedt om ordet blot for at gøre en enkelt bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. Ragers angreb på bestemmelsen om finansministerens ret til at give afgiftsfritagelse i ganske særlige tilfælde, for jeg synes ikke, at det overfor tinget skal stå anderledes, end det virkelig forholder sig. Vi har i udvalget beskæftiget os med bestemmelsen, ordførerne har beskæftiget sig med den. Jeg synes, ministeren har ret i sin vurdering. Jeg kan ikke se, at det kan ligge anderledes, end den højtærede minister fremstillede det i sit svar.

Jeg vil gerne føje en ting til. Der har på alle de afgiftsområder, der er tale om, været et forbilledligt samarbejde mellem administrationen og de pågældende brancher og organisationer på alle felter. Der har kunnet været den dybeste uvilje fra branchernes og organisationernes side overfor

afgifterne som sådanne, men der har, såvidt jeg kender til tingene, været det fineste tekniske og praktiske samarbejde mellem administration og organisationer. Jeg tror også, det ærede medlem hr. Rager ved det og vil give mig ret i det. Det betyder efter min opfattelse, at det er ganske udelukket, at en minister kan administrere denne bestemmelse på en sådan måde, at der på et eller andet felt, som er af generel karakter, kan gennemføres for enkelte mennesker eller grupper afgiftslempelser, som ikke den samlede organisation og det samlede område bliver bekendt med; det er ganske udelukket. Jeg vil på det mest indstændige advare mod den tanke, at man skulle sætte finansudvalget ind som appelinstant her. Jeg tror, at finansudvalget ville få en del henvendelser af forskellig art og en del rend, som ville være ganske urimeligt, og det ville gøre administrationens arbejde håbløst. Der er en gammel praksis, som er rigtig: at det, der vedrører administrationen, skal den beskæftige sig med under ansvar overfor rigsdagen, og det, der vedrører rigsdagen, skal vi beskæftige os med. En sammenblanding her er yderst uheldig. Jeg finder bestemmelsen rigtig, og jeg føler mig overtydet om, at der er ingen art af mulighed for misbrug, selvom den absurde tanke kunne tænkes, at finansministeren havde ønske om at misbruge bestemmelsen. Jeg finder, at den er korrekt.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg beklager meget, hvis det løfte, jeg gav i min første tale, ikke skulle blive holdt, men jeg talte kun for mig selv, og jeg forudså ikke dengang — det var måske min fejl — den udvikling, debatten ville tage, og som unægtelig kan kræve nogen tid. Jeg siger, det er måske min fejl, at jeg ikke forudså det, for jeg burde have forudset, at der er så stor utilpashed og utilfredshed i de forskellige grupper, måske lige med undtagelse af den socialdemokratiske, med disse afgiftslove, at denne utilfredshed må skaffe sig luft udenom partiernes officielle ordførere.

Jeg tager i hvert fald de taler, vi har hørt af det ærede medlem hr. Steen og det ærede medlem hr. Rager, som udtryk for dette. Jeg kan naturligvis kun give de ærede medlemmer min tilslutning og beklage, at de ærede medlemmer ikke i går har sagt det, de siger i dag, for jeg tror på grundlag af mine erfaringer som medlem af tinget, at det vil blive meget svært på dette sene tidspunkt at få folketingets flertal og mini-